

HELENE
RANNA

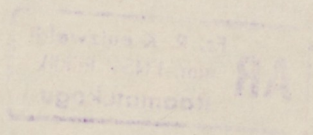

LUULETUSED

ÜLES

ÜLES

HELENE RANNA

LUULETUSED

AR Fr. R. Kreutzwaldi
nim. ENSV Riiklik
Raamatukogu

81.768

Autori kirjastus.

J. Treufeldt'i & A. Kallus'e trükk Kuresaares 1934

1. Üles.

Ülesse, ülesse hing!
Ülesse helgete kõrguste poole!
Purusta maisuse vangistav ling,
Anna end Issanda helduse hoole.
Valgus ja vabadus kutsub ja hüüab, —
Vaim, kas veel köidikuis viibida püüad? —
Ülesse hing!

Ülesse, ülesse hing!
Ülesse varjutu valguse riiki!
Palvetab süda ja igatseb rind:
Issand oh võta mind omaste liiki!
Vaim on küll valmistund ülesse lennuks,
Keha kuid raske on ruumituks rännuks, —
Avita mind!

Ülesse, ülesse hing!
Ülesse otsatu õndsuse poole!
Issand, oh katkesta aheldav ring,
Armastus, võta mind enese hoole! —
Ääretu avarus kutsub ja hüüab;
Vaim, kas veel kütketes viibida püüad? —
Ülesse hing!

2. Igaviku tähe all.

Ma elan igaviku tähe all.

Sääl läte on, kus igale on saadaval
See eluõhk, mis üle aja kannab,
Ja igatsuse tiibadelle tuge annab
Kui süda nõrkeb piiratuse hämarraajul. —
Suur täht, su hiilgel iga nõtrus hajub!
Ma olen igavene.

Ma elan igaviku tähe all.

Ja kui ka ümbritseb mind pimeduse vall
Ning silmist kustub sihi hele sära —
Kas hing, kes näinud tõde, kohkub ära?
Suur Valgusvaim käekõrvale mind ise võtab
Ja ekslev laps siis kindlalt koju tõttab.
Ma olen igavene.

Ma elan igaviku tähe all.

Las hõljub üle ajaseemne surmahall, —
Suurt eluhümni laulvad vabad vaimud.
Ja tunnetuste tõdedest hing kujub aimu,
Et sulaseks vaid antud päevad, aastad.
Miks karta! Kadu kaduvikku laastab. —
Ma olen igavene.

3. Valguse vaim.

Valguse vaim, oh tule
Ja ela minu südames ;
Jõudu too jõuetule,
Vii võidule valgus, oh võidumees.
Et süda ei ainustki lühikest tundi
Ei kogeks suurt pimedusvägede sundi,
Vaid Elu-Issand elaks mu sees.

Elu suur Issand tule,
Ja asu minu hingesse ;
Elu oh kingi sa mulle,
Too mõte mu võitluste pingesse.
Et süda võiks tunda ja meel mõistaks näha
Sind võimsat, kes minuga kõik suudad teha,
Kes elad ja mindki viid elusse.

Igavik, ise tule,
Tee võimsaks mind mu nõtruses ;
Lõpmatuks muuda mind mulle,
Tee avaraks ruum minu südames,
Et sulle, mu Issand, ma suudaksin anda
See aseme, Sina kus ise võid kanda
Suurt võitlust maailmade võitluses.

4. Ootus.

Kui kord Isa armastuse tulilained
Läbi kogu laotuse voogavad,
Üheks Tõeks ühinevad ooteaimed,
Ühest vaimust eluväli rooga saab;
Käsi surub kätt ja südames sünnib
Uue elu õndsakstegev imekiir;
Isa vaimu vabastaval tulikirja künnil
Valgusesse upub viimne pimeduse viir.

Vabaks saavad siis kõik nukrad üksikvangid —
Vaimud, seotud enda eksi-ihetest;
Lõpeb talvevalitsus ja surmahanged
Elupäikses saavad kevadilu eheteks.
Ununeb siis vaen, sest isetuse helgis
Tunneb venna-armastusest rõõmu rind;
Mööda patt ja vale, sest et viimne tõde selgis;
Aimamatus õnnes hõiskab kojujõudnud hing.

Tule Igavik ja Päästja rutemini,
Lunastust ja tuge jaga ohkajal!
Süüta hinges tunnetuse valguskiiri,
Armastusehelgust jaga rohkem mul.
Ava tunded, tahe, avaraks tee mõistus
Seletama sihti maisel rännuteel.
Jõua rutem, Olemise viimne viljalõikus,
Tule, jõua, Igavene! ohkab süda, keel.

5. Otsekui janunev hirv.

Otsekui janunev hirv,
Nii kisendab ahastav hing,
Mu Issand ja Jumal, su järele.
Mu ümber öö pilkane levitab varje,
Kuis igatsen näha neid elumäe harje,
Kust valgus uus koidab mu hingele.

Otsekui janunev hirv,
Kui närbunud nõdruke virv
Näeb pääsu veepiiskade kohinas,
Nii otsib teetormides vintsunud süda
Sind, Issand, kas lased mind asjatult hüüda?
Või jõudu uut leida hing tohib taas?

Otsekui janunev hirv,
Nii igatseb ahastav hing,
Mu Issand, su eluvee järele.
Mu hingel on janu: oh võta mu käsi
Ja juhi siit hämarusrajult mind ise
Su halastuskaevude äärele.

6. Jumala nimi.

Issand, Issand, Sinu kaunist hingehellitavat nime,
Sõnulrääkimatut, salapärast, ilmuvalitsevat ime,
Sosistavad huuled vaiksese harduses nii tasa-tasasti.
Sina Suur, kes täidab maa ja taeva määratumaid ruume,
Sina Vägev, loosid inimvaimu olemise elutuume,
Sina Muutumatu; oled igavene igavese ajani!

Kas Sind suudab mõista inimlapse maiselt nõder mõistus!
Silmi pimestab ju väliskuma, vastupeegeldatud paistus;
Tummub Sinu hingeõhu virvendusest juba kõrv ja meel.
Sinu tõelust aimab hing vaid elu arvutumais vormes,
Sinu kõnelus on kuulduv vetevulinas ja piksetormes,
Sinu tarkust kuulutab suur laotuse kokkukõlastatud keel.

Kaudseist aimusist Su olemust vaid kujutleme mõtteis,
Nende aimustegi väljenduseks puudub sõnu keelelätteis;
Igatsusis nimetuis vaid võib Su poole üles vaadata.
Tummalt sirutame Sinu poole, püha Isa, palvekäsi:
Meie abitumaid hääliitsusi, Jumal, ära kuulmast väsi,
Tuge Sinu otsatumast vägevusest, jõudu, alla saada Sa!

Sinu kõikevõimsast vaimust laena osakene mulle;
Toon, kui ükskord käsid, tagasi ta jälle Sinu elusulle;
Ühes annan tal' kõik see, mis igavikku väärib südames.
Loetud päevad, mis Sa igaviku varast mulle annad,
Seda hindamatut aaret, püha tuld, ma põues kannan,
Leegitsegu Sinu poole ta säält rõõmuhõisetes ja silmavees.

Helge võim, mu hinges asu, minu nõtra vaimu toida,
Minu puudulikkust, hingetühjust täienda ja järjest täida,
Uue keele leian siis Sind, Issand, kuulutada ilmale;
Ilmutusis ennemõistmatuis siis näen Su püha nägu,
Avaldusis ennetundmatuis siis tunnen Sinu väge, tegu;
Uusi keeli räägib maailm Sinu vaimus selgitatud silmale.

Tasa, tasa, hardas palveluses sosistavad huuled:
Meie Isa, kes Sa taevas oled, Sinu tõevaimu tuuled
Kandku kõik, mis kõlbmatu on Sulle, minu hingest kaugele!
Sinu nime kandjaks, Igavene, pühitse mind ise,
Sinu igaviku riigi piirid raja minu südamesse,
Ülevase rahu, jäädva rõõmu pitsar vajuta mu laugele!

7. Sinule, Issand.

Sinule, sinule, Issand,
Ükspäinis veel elada võin;
Sinule, Sina mu isand,
End terveni ohvriks ma tõin.
Sa ise mind võta ja ise mul anna
See ase, kus tööle mind tahad Sa panna;
Sest Sinuga ennast ma lõin.

Sinule, sinule, Issand,
Nüüd iga mu hetke ma toon;
Sinule, sina mu isand,
Mu laulud ma kiituseks loon.
Pisarad palgeilt ja hõise mu rinnast,
Tunded ja tahe mu olemispinnast —
See Sulle, Sa Olemistroon!

8. Ärka üles.

Ärka üles mu hing ja laula Issandalle,
Kes avanud sul jälle anderohked käed.
Ärka üles ja kiitust anna Jumalalle,
Et uue päeva algust rõõmsalt jälle näed.
Eks naerata sul maailm helges ilus vastu,
Kas võid siis tänamatult oma Isa ette astu? —
Sest hõiska mu hing, hõiska Loojale!

Ärka üles mu hing ja tuleta kõik meele,
Mis sinu Looja heldus sulle jaganud.
Ärka üles ja vaatle andeid, mis su teele
On Tema kätest igal päeval valatud.
Neid rohkem on, kui sina jõuad loetleda,
Ta heldem on, kui sina iial võiksid mõista seda:
Sest hõiska mu hing, hõiska Loojale!

9. Usujõud.

Bhagavad Gita.

Kes usujõust ülespoole viidud
Mind näeb ja tunneb kui maailma Issandat,
Kui Isa, keda kõigi keeled kiitvad,
Kui valguse ja elu ainsat allikat ;
Ja kes siin vaimusilmaga Mind tajub
Mu olemuse suuruses ja hiilguses,
Mind, kelle silma ees kõik pettus hajub
Kui udulinik päikse kuumas kiirguses,
See tõeelu endale on võitnud
Ja surematuks surmaski see viimaks jääb.
See surma oma vaimuga on köitnud,
Vaid Mind ja Minu rahu enda ees veel näeb.

10. Elulooja.

Isa, sinu valgusest
Olemine meile anti ;
Loodusloome algusest
Sinu kätele meid pandi ;
Iga liikuv eluline
Avab Sinu väest aime.

Kõik, mis oli, on ja saab,
Sinu südames see sünnib ;
Vaimuriik ja maised maad,
Ajatuultes päevad, tunnid, —
See on Sinu riik ja maja ;
Sinu töö ja tahtekaja.

Igavesti uusi teid
Elu avar väli sammub ;
Sinu mõtte ülev leid
Iagab rühkijaile rammu ;
Juhib viimseid eluvoole
Edasi ja ülespoole.

11. Mu Jumal.

Mu Jumal, Sina laotuste juht ja alus,
Suur Isa, kelle sees on seotud elulainte käik,
Kas ükski loodud loom Su vaimult osa palus?—
Neid kõiki hingestab ja toidab Sinu tahte-läik.
Su lapsed Sinult elu õilsaid andeid toovad
Su annetest nad varandusi uusi loovad ;
Neid ehib Sinu vaimu heledasti särav päik'.

Mu Jumal, Sina armastuse ainus alus,
Sa ainus hele sära Olemise hämaröös ;
Kui hing maailma rajul kannatusi talus
Ja ahastades süda eksles teadmatuste vöös,
Siis Sina ise armastuses alla laskud
Ja halastuses abituma juure astud
Ning helendama nukras rinnas rõõmu helgus lööb.

12. Lähemalle.

Lähemalle Jumalalle,
Lähemalle, lähemalle!
Kõik mu töö, mu terve elu,
Eksimused, patt ja valu,
Õnnetused, mure, häda,
Lähemalle toogu Teda!
Lähemalle, lähemalle!

Lähemalle Jumalalle,
Lähemalle, lähemalle!
Rõõmu, vaikse rahu hetked,
Ilivalda vaimuretked,
Saavutused, õnn ja edu,
Kõik mind Talle lähendagu!
Lähemalle, lähemalle!

Lähemalle Jumalalle!
Lähemalle, lähemalle!
Kõik mu teadmine ja tarkus,
Tunded, tahe, meeltemärkus,
Igatsus ja soovid, palve,
Lähemalle viigu Talle!
Lähemalle, lähemalle!

13. Ma elan.

Ma elan, siiski mitte mina,
Vaid Kristus elab minu sees ;
Sest tema huulilt iga sõna
On eluläteks minu südames ;
Neist elusõnust igaviku hingus välja keeb,
Mis väärtuslikuks viljaks mindki Isa põllul teeb.
Ma elan, sest ma elan Kristuses.

Ma elan, siiski mitte mina,
Vaid Isa vaim mind elustab.
Ta ütleb üheainsa sõna
Ja usuleegis süda uueks saab.
Hing pühitseva vaimu puhastavas rist'mises
Saab uue kuju, uueks Looja loomaks sündides.
Ma elan, sest et Vaim mind elustab.

Ma elan, siiski mitte mina,
Vaid Jumal elab minu sees.
Silm tajub maad ja taeva sina,
Kuid hing näeb Looja palet looduses.
Ta halastuse lained kõikjal ümbritsevad mind,
Vaid Tema armastuse kiiris elu leiab rind.
Ma elan, sest ma elan Isa väes.

14. Eks teie tea.

Eks teie tea,
Et te Jumala tempel olete,
Et teie elu- ja vaimumaalt tulete,
Et teie sees igavik elab.
Kuis peab see tempel küll olema püha!
Eks vaiki ses paigas kõik maailma müha!
Vaid tõde ja puhtus sääl helab.

Eks teie tea,
Et teie Jumala tempel olete,
Et teie valguse kodumaalt tulete,
Ja kuulute jäädavalt sinna.
Eks valgusehiilges see tempel siis sära?
Kas ülemat kuskil veel leida on vara?
Te väärte võrratu hinna.

Eks teie tea,
Et teie Jumala tempel olete,
Et teie Issanda elumaalt tulete,
Kus hääduus ja armastus helab.
Eks kiirga see tempel siis armastushelgust,
Kui tulitorn, külvates ümbrusse valgust? —
Sest Jumala vaim selles elab.

15. Ärka.

Ärka, ärka unest üles,
Ju taevaserval koidu süles
On päike päeva algamas;
Õised varjud taganevad,
Teed hommikulle tasandavad,
Uus hiilgus ilma äratab.
Oh tõuse sina ka
Ja ennast valmista
Teele, tööle! —
Et võiduga võiks lõpeta,
Peab koiduvalgel algama.

Sellepärast virgu varmalt
Ja tõtta võitluselle kärmelt, —
Aeg loetud tunnid loovutab.
Vaimurelvad seo vööle
Ning Isa nimel asu tööle, —
Püüd kindel sihi saavutab.
On võideldes jõud nõrk,
Sind paelub patuvõrk, —
Isa palu,
Et sihile viiks Ta su tee,
Veel enne kui uus saabub öö.

16. Jõuluõhtu.

Helgete tähtede helisev sära
Loob laulusid jõuluööst ;
Vaikusse upub suur olemiskära,
Tund kõneleb Issanda tööst.

Elumaa avarailt sündimusrajult
Üks ingel toob sõnumeid :
Issanda enese valgusemajult
Üks täheke külastab teid !

Täheke nõder ja väike küll sünnib
Ja nõrk on ta valgustusvõim ;
Isaga ühes ent tema kui kõnnib,
Saab päikeseks viimati sõim !

17. Jõulukellad.

Helisevad jõulukellad,
Värisevad hüüded hellad
Läbi siniõhuvöö,
Üle hämarduva öö.
Tulge, tulge, hüüdvad kellad,
Tulge kuulge, maad ja vallad,
Jõulu rõõmusõnumit.

Tähetules taevas kiirgab,
Jõulutäht neist üle hiilgab ;
Kogu laotuses nüüd
Kõlab tulikeelne hüüd. —
Tulge, tulge, hüüdvad tähed,
Tulge vaatke imenähet :
Taevas annab maale kätt !

Igatseja inimsüda
Imetelles kuulab seda. —
Kas on murtud surmapiik ?
Elab igavikuriik ?
Tulge, tulge, hõiskab süda,
Tulge kummardage teda,
Igavikust ilmund tõtt !

Taevaväed ja maised vallad,
Kuulutusekandjad kellad,
Andke Jumalalle au!
Tema valitsus ei vao!
Tulge, tulge, hõiskehääil
Kandke kiitust kõigil keelil
Issandalle igavest'!

18. Koju!

Maa ja muld nüüd maha jäävad
Üles lehvib vaim ja meel;
Isa koja hiilgust näevad
Silmad igaviku teel, —
Igaviku hiilgeteel.

Üles, üles tõuse süda,
Üles tõuse hing ja vaim;
Mööda kannatus ja häda,
Oled igaviku taim. —
Igaviku hiilgav taim!

Suur ja püha Issand ise
Kutsub sind, oh ehi end!
Toeks on sul tema käsi,
Koju viib sind ülev lend. —
Koju kannab ülev lend.

Üles, üles! Ainult üles!
Isa heldus ootab sind;
Isa kojas, Isa süles
Hõiska Talle nõder rind!
Hõiska minu nõder rind!

19. Ülesse, edasi.

Ülesse, edasi, mägedelle,
Kust kumendab helendav koit!
Piir pandud maailma vägedelle —
Jääb lõppeks vaid vaimule võit.

Ülesse, edasi, mägedelle!
Sest viimne on valguse võit.
Ülesse, edasi! Vägedelle
Viib viimaks suur Issanda koit.

Ülesse, edasi, Issanda juure
Viib varjude vallast meid tee.
Ülesse, edasi! Hajugu tuule
Kõik kaduv, mis jõuetuks teeb!

Ülesse, edasi! Elumaa pinnal
On ootamas imede ilm.
Ülesse, edasi! Issanda rinnal
Näeb olemissihti mu silm.

Ülesse, edasi! Võitlema saadab
Mind Issanda otsatu arm.
Ülesse, edasi! Kiitust tal toodab
Hing, kuigi see võitlus on karm.

Ülesse, edasi! Igatsusvõime
Mu Issanda heldus mul tõi.
Ülesse, edasi! Tunnetuslõime
Ta Ise mu hingesse löi.

Ülesse, edasi, igatsen, tahan,
Nii tunneb ja tunnetab meel.
Ülesse, edasi! Lange säääl maha
Kõik, mis siin mind vangistab veel.

Ülesse, edasi! Igavik hüüab!
Ehk süda küll väriseb sees.
Ülesse, edasi olemus püüab:
Ma olen! Ja igavik ees!

Ülesse, edasi! Kõik mulle antud,
Kõik, mida veel vajab mu hing,
Ülal ja ette on tallele pandud:
Hõiska vaid, hõiska mu rind!

20. Eluvalgus.

Valgus võimsast valgusest,
Osakene kestvast sünnist —
See on meile algusest
Antud kaasa ajakünniks;
Elu-Isa selles pandis
Olemise meile andis.

Valgus vaimsest algusest,
Olemise keskne kiirgus,
See on elu-talguses
Südamete sisehiilgus;
Tunne, tahe, meeltemärkus
Sellest eost ellu tärkas.

Valgus võimsast valgusest,
Isa enda elutuli —
See on aege algusest
Ainus elu elav küli,
Vaimuvälju siduv side,
Sünni-surma sisepeide.

21. Kannataja.

Igavese armu helde läte,
Heida armu, aita, halasta!
Ära jäta vihaväe kätte
Minu ihu, hinge hukata!
Vaata kuidas naer ja pilge minu ümber kajab,
Kuidas teotust ja vihavooge minu üle sajab, —
Armuline Isa, avita,
Hukkun Sinu abita!

Nõrkeb vaim ja keha närtsib valus, —
Kauaks suudab vastupanna jõud!
Püha Isa, Sina elu alus,
Ole ligi, hinges põleb põud
Vaata, päike pimeneb, mind haarab hua süle,
Lase paista Sinu valgus kannatuse öödest üle;
Hauast üle las mind rännata,
Elusse, mis lõpmata.

22. Laulatuseks.

Issand, su taevase trooni ette
Su lapsed tulid käsikäes ;
Üks on neil palve ja üks on neil mõte,
Oh täida seda helduses !
Neil seo ühte südamed
Ja jäädvaks kõida kokku käed,
Õnneleek hingeisse peida !

Rahu ja rõõmu sa rinda oh kalla,
Et paistaks päike pilvistki ;
Ja kui ka tee viiks neid tormide alla,
Siis jaga kasu sellestki !
Kui Sina nende kõrval käid,
Siis kõrgeim mägi madal näib,
Sinult las' tuge neid leida !

Aita, oh Issand, neid truuduses käia
Üksteise kõrval surmani :
Õpeta Sina neid, kaitse ja hoiä
Nii häil kui halvul päevilgi.
Kui toeks on neil' Sinu arm,
Siis ükski hetk ei ole karm :
Päev õnnistust eneses peidab.

23. Aja astel.

Issand sa võimas maailmade kandja,
Üks palve tõuseb südamest :
Sina suur elumaa annete andja,
Oh kingi omast heldusest,
Et sinu lapsed käsikäes
Su armurohke trooni ees
Võiks õnne ja õnnistust leida.

Valguserajul oh anna neil käia,
Et jalg ei eksiks iialgi ;
Südamed elavas usus Sa hoia
Et tõde tõuseks võidule.
Suur on see sõdur, kelle käes
On Sinu tõde Sinu väes ;
Sa üksi tood võitjale võidu.

Võitluseväljal oh anna sa ise,
Et kindlalt käes seisaks mõök ;
Aita et otsija süda ei väsi,
Ei kustuks vaimutule leek.
Kui sina ise astud eel,
Siis õnneks läeb kõik nende teel,
Hing elult saab võitleja hinna.

24. Ligidal on Jumal.

Gerhard Tersteegen.

Ligidal on Jumal!
Teda kummardagem,
Austuses ligi tulgem!
Meie keskel Jumal,
Vaikselt süda seisa
Tema ette põrmu heida.
Tunned sa Issandat?
Anna süda talle
Taeva Kuningalle.

Ligidal on Jumal,
Kel on keerubimid
Igavesti valvsad teenrid.
Püha, püha, püha,
Inglikoorid laulvad,
Hõisates Tal' au andvad.
Armuga kuule ka
Issand, meie hääli,
Nõtru palvekeeli.

Meist nüüd jäägu maha
Iga petlik iha,
Kõik, mis kõlbmatu ja paha.
Sinu oma olgu
Ja Su auks tulgu
Töö ja tahe, hinge helgus.

Ainult Sa üksinda
Ole meie Issand,
Elu juht ja isand.

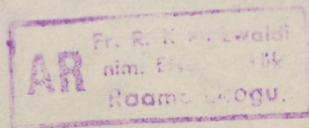
Vägev valitseja,
Kuis sind ülistada,
Ihkab minu nõder süda!
Issand, luba mindki
Taevaliste ringis,
Teenida sind nagu inglid.
Võiksin ma Sinuga
Jäädvalt ühte jääda,
Sinu tahet täita!

Vaim, kes ilma täidad,
Kõike endas köidad,
Eluõhk, kes surma võidad.
Ime piiridetu,
Hing su põue peitub,
Halastuse rüppe heitub.
Minus Sa, Sinus ma. —
Las kõik hävineda,
Kui vaid Sind võin leida!

Eluandja valgus,
Kõige hing ja algus,
Täitku mind Su püha helgus!
Nagu õrnad lilled

Rõõmsalt lehti loovad,
Päiksekiiri õiteks koovad,
Samuti, minagi
Kasvagu Su armus,
Elukiirte tarmus.

Tee mind tõemeelseks,
Tasaseks ja heldeks,
Rahulikuks, usus selgeks.
Puhasta mu süda,
Et Su püha tõe
Võiks mu vaimu selgitada.
Kotkana lase Sa
Tõusta taeva poole
Hinge helgeid voole.

25. Edasi, edasi.

J. E. Schmidt.

Edasi, edasi !
Siion, mine valguses
Edasi ja seista nõua
Esimese armu sees ;
Eluallikalle jõua
Kui ka uks ja tee on kitsas ees !
Edasi, edasi !

Kannata, kannata !
Siion, võta otsani
Häda, laimu julgest kanda ;
Ole ustav surmani !
Jumal tahab krooni anda
Sel, kes võidelnud on lõpuni.
Kannata, kannata !

Eemale, eemale,
Siion, hoidu, kui maailm
Kuulsust, vara sulle näitab.
Pööra ära oma silm !
Kaduvik, mis meeli täidab
Siion, jäägu sinust koguni
Eemale, eemale !

Selgita, selgita !
Siion, vaimu selgita !
Kõhklemiste kaksikrada
Tõevalgust varjutab ;
Las su täht sind juhatada, —
Siion, tõde vaimuhelgiga
Selgita, selgita !

Ilmuta, ilmuta !
Siion, võimsalt ilmuta,
Et on vennaarmastuses
Süttinud kõik südamed ;
Ilmuta, et kannatuses
Viimaks sulle taevas avaneb !
Ilmuta, ilmuta !

Kindlaks jää, Kindlaks jää !
Siion, hoia, mis sul on !
Hing kas tohib araks minna,
Vaata, ligi jõuab kroon !
Mis on taga, jäägu sinna! —
Siion, kuigi võitlus raske on,
Kindlaks jää! Kindlaks jää.

26. Kiituselaul.

M. Rinckart.

Oh kiitke Jumalat
Suu, süda, meel ja mõte!
Oh kiitke Vägevat,
Ta arm ei iial lõpe!
Mu elualgusest
Ta käed kandvad mind
Ja tema heldusest
Veel nüüdki hingab rind.

See vägev andku nüüd
Meil' tänurohkeid meeli
Ja rõõmsaid südameid,
Meid saatku rahuteele,
Et tõesulguses
Hing Tema andeid näeks;
Siis Tema helduses
Saab iga nõtrus väeks.

27. Võidku palvekogudus.

Chr. L. v. Pfeil.

Võidku palvekogudus
Sind nüüd püha õli !
Isa vaimu rõõmustus
Täitku kõiki meeli.
Palvetes valvates
Vennad, ühinege,
Südant pühitsege.

Kui ju ühe ohkehüüd
Isa kõrvu kostab,
Kuis siis veel, kui hulgal nüüd
Kogudus häält tõstab !
Julgemalt, kindlamalt
Palveks sõna paisub,
Hulk kui teda lausub.

Oma rahva palve häält,
Õigeid igatsusi
Hinge ohvrialtarilt
Võtab Jeesu käsi ;
Jumala preestrina
Ülesse neid kannab,
Isa kätte annab.

Palve püha igatsus,
Usutule lõke,
Vaimule toob vabastust,
Murrab meeltetõkke.
Ülesse Isani
Tõuseb vaba süda,
Tema aus näeb Teda.

Oh siis võtkem paluda
Väsimatus vaimus ;
Rahuriigi õnnemaa
Koidab palveaimus.
Valvake, paluge,
Kuni Lunastaja
Avab Isa maja.

28. Igatsus.

(Tõlge).

Jeesus, mu päästja, miks viibid nii kauaks,
Tule, ma ootan, mul maailm on hauaks!
Rängalt ta ahelad rõhuvad mind,
Tule ja vabasta vangistet hing!
Issand, mu päästja, kus viibid nii kauaks?
Tule, ma ootan, mul maailm on hauaks!

Tühi ja mööduv on kõik siin maailmas,
Pisar ja naeratus vaheldub silmas;
Kuulsus ja ihad ja rikkuseläik,
Uduna jäljetult kaob see kõik.
Issand, mu päästja, miks viibid nii kauaks?
Tule, ma ootan, mul maailm on hauaks!

Ehi end aegsasti, ootaja süda,
Valmistu astuma Issanda kotta;
Leekiva usuga valgusta teed,
Koju küll jõuad siis enne keskööd.
Tule mu Issand! Kas viibid veel kauaks?
Tule, ma ootan, mul maailm on hauaks!

29. Koidutäht.

Ph. Nicolai järele.

Kui kaunilt särav koidutäht,
Kel kuulutada on vaid üht :
Pea saabub meile valgus !
Nii ilmus meile Taavetist
Uus armusõnum, Jeesus Krist,
Kes on uus aja algus.
Helge, selge
Rahutooja, õnnelooja
Oled Sina !
Sinust küll ei loobu mina !

Sa oled, Issand, üksinda
See ainus, keda otsin ma :
Mu helde Lunastaja.
Su armukuulutuses on
Maailma hiilgest suurem õnn —
Mis on muud mulle vaja !
Helge, selge
Armuline, kauneim ime
Oled Sina !
Sinust küll ei loobu mina !

30. Jeesus, sind ei jäta ma.

Christian Keymann.

Jeesus, sind ei jäta ma,
Kes mu eest end ohverdasid ;
Sest mu kohus elada
Sulle, kes mul elu andsid.
Minu valgus, päästija,
Jeesus, sind ei jäta ma.

Jeesus, sind ei jäta ma
Kuni maises ihus elan ;
Sulle tahan kartmata
Usaldada kõik, mis oman.
Sulle kõik võin rajada ;
Jeesus, sind ei jäta ma.

Katkeb kui mu elukäik,
Hing kõik maise endast heidab,
Tuhmub meel ja mõtteläik,
Surmaside keele köidab.—
Ohkan viimse õhuga :
Jeesus, sind ei jäta ma.

Jeesus, sind ei jäta ma,
Kui mu teekond jõuab üles,
Sinna, kus kõik võitlejad
Võiduvihke kandvad süles. —
Säälgigi hõiskan lõpmata:
Jeesus, sind ei jäta ma.

Jeesus, sind ei jäta ma,
Sind mu süda taga nõuab.
Ainult sina juhtida
Eluvetele mind jõuad. —
Õnnis, kes võib ütelda:
Jeesus, sind ei jäta ma!

S I S U K O R D .

1. Üles	16. Jõuluõhtu
2. Igaviku tähe all	17. Jõulukellad
3. Valguse vaim	18. Koju !
4. Ootus	19. Ülesse, edasi
5. Otsekui janunev hirm	20. Eluvalgus
6. Jumala nimi	21. Kannataja
7. Sinule, Issand	22. Laulatuseks
8. Ärka üles	23. Aja astel
9. Usujõud	24. Ligidal on Jumal
10. Elulooja	25. Edasi, edasi
11. Mu Jumal	26. Kiituse laul
12. Lähemalle	27. Võidku palvekogodus
13. Ma elan	28. Igatsus
14. Eks teie tea	29. Koidutäht
15. Ärka	30. Jeesus, sind ei jäta ma

2-50/14522222

Ar 934
Ranna

Hind 1 kroon